

[Ib Nørland.]

da et regulært skridt i retning af at beherske så afgørende energikræfter, som der her er tale om.

Jeg vil gerne benytte lejligheden, når jeg nu er i gang med det, til også at erindre om det socialdemokratiske programforslag i en anden henseende end tidligere, hvor man jo siger, at når det drejer sig om overordnede samfundsmæssige mål, anbefaler man også statsovertagelse. Det synes jeg det er særdeles oplagt at gøre netop på dette område.

**Erhard Jakobsen (CD):**

Der er af flere talere rejst tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at dette kun drejer sig om en procedure. Jeg vil gerne sige, jeg håber, at denne tvivl er berettiget, det skulle glæde mig meget. Jeg husker en diskussion, vi havde i radiotinget, hvor vi var nogle medlemmer af radiotinget, der spurgte hr. Erik Holst, hvornår socialdemokratiet fik truffet sin beslutning i denne sag. Dertil svarede hr. Erik Holst: når vi har haft årsmødet. Jeg indrømmer, at jeg endnu ikke er rigtig klar over, hvad årsmødet har besluttet, det fremgår ikke helt klart, men jeg er i dag blevet mere og mere optimistisk, jo længere debatten er skredet frem. Jeg kan derfor sige, at mit parti fuldt ud vil støtte regeringen i de bestræbelser, som jeg tror også dette lovforslag er et led i, nemlig et forsøg på at få noget i gang, så det ikke varer alt for længe, før vi fik en afgørelse.

Så er der et par ting, jeg formentlig har mulighed for at sige noget om her, for det er proceduren. Jeg håber ikke, der kommer noget ud af disse ynkelige knæfald for folkestemninger, jeg siger udtrykkelig folkestemning, jeg siger ikke folkeafstemning. Hvad er det dog for noget hykleri, når medlemmer står op og fortæller, hvor svært det er for medlemmer af dette ting, der har siddet i energiudvalget og har læst en masse ting, at få fat i, hvad sagen drejer sig om og overskue den, for så at gå ud til 3,5 mill. vælgere og sige: I, der aldrig har læst en snus om det, I skal træffe afgørelsen. Hvor kan man gøre sådan noget? Det er jo simpelt hen at gøre nar af demokratiet. Så kan man sige: ja men vælgerne kan vide lige så meget, som du kan. Ja, det skal jeg da ikke bestride, men der er bare den forskel på vælgeren og mig, at jeg ved folketingsvalget

er bemyndiget af vælgeren med et ansvar til at tage stilling til alt, hvad der kommer af samfundsmæssige problemer. Den enkelte vælger kan frigøre sig for dette ansvar ved ved folketingsvalget at stemme på en repræsentant. Jeg kan ikke frigøre mig, jeg frigør mig da navnlig ikke ved at komme ud til vælgerne og sige: kære venner — sådan taler man jo til sine vælgere foran et valg — jeg kan ikke overse dette her, det er alt for svært, må jeg bede jer om at tage stilling. Så burde vælgerens naturlige svar være: se, hvis du, kære folketingsmand — for sådan taler vælgere jo da endnu til deres folketingsmænd — ikke har været i stand til at sætte dig ind i det, men kommer ud til os og beder os om det, så er det vist på tide, vi får valgt en anden folketingsmand, for vi troede, det var det, vi havde dig til. Det må være den logiske måde, vort repræsentative demokrati virker på. Men jeg ved da godt, med hensyn til alt dette med nærdemokrati, arbejdsdemokrati, og jeg ved ikke hvad, at jo mere man ønsker at underminere demokratiet, desto flere kønne ord finder man at blande sammen med demokratiet.

Jeg håber, at fremskridtspartiets forslag vil få en krank skæbne, så det i hvert fald ikke skal gøres endnu lettere for en lille sammenløben flok at udnytte de andres passivitet til at vælte noget, som denne forsamling bærer ansvaret for.

Så er jeg ikke i den heldige situation, at jeg har fået læst, endsiges kigget i de omtalte oplysningsskrifter, men jeg havde for et øjeblik siden en telefonsamtale, hvor en mand harmdirrende fortalte mig — og manden er lidt ekspert på disse områder — at i den seneste ting, han havde læst, var der 4-5 fejl pr. side, ikke trykfejl — havde det endda bare været det. Nu skal jeg straks sige, at jeg græder ikke over det, for jeg ved, der ikke er 1 promille af befolkningen, der nogen sinde giver sig til at læse det, så den skadelige påvirkning er nok meget, meget lille.

**Nana Mikkelsen (VS):**

Atomkraft er en politisk løsning på energiproblemerne, som venstresocialisterne tager afstand fra. Valget af atomkraft vil ikke indebære en mindre afhængighed af de monopoler, som varetager berigingen af uran, end den afhængighed, vi hidtil har